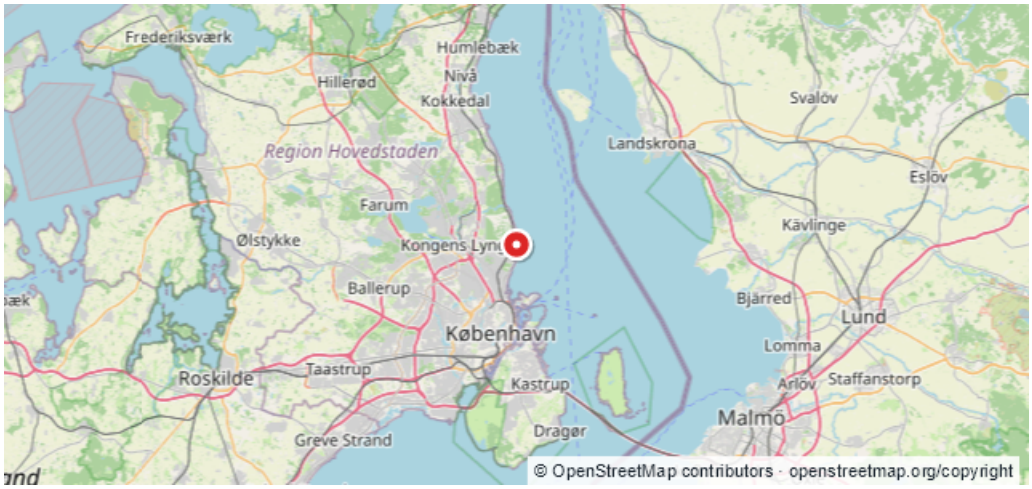
Knud Rasmusen statuen

ID: 1780 · Naturdyk
www.vragguiden.dk/vrag/1780

Position & Dybde

WGS84 · Beregnet WGS84-visning
55:46,315N 12:35,827E

ED50
55:46,35N 12:35,90E

Dybde (top)	Dybde (bund)
Ukendt	**7 m**
Stævnretning	Afstand til kyst
Ukendt	**0,0 km**

Beskrivelse

Kilde:$.Palle Nielsen, Dykkercentret (okt 1994) Mit bedste dyksted i Danmark er ubetinget revet ud for Knud Rasmussens statue på Strandvejen lige nord for København, til daglig er dette dyksted bare omtalt som "Knud" eller "Knud Rasmussen". Knud Rasmussen er navnet på en verdensberømt dansk polarforsker, der bl.a. boede i bygden ved den senere så berømte Thule Airbase i det nordvestlige Grønland. Til minde om hans gerninger er der nu opstillet en statue på strandvejen, hvor han står og skuer ud over et område med ikke kun dejlig dykning men også godt fiskeri for strandfiskerne - Husk det er forbudt at dyrke undervandsjagt i Øresund! På dette sted har jeg haft nogen af mine bedste natdyk. Jeg vil her beskrive et dyk en dejlig onsdag aften her sidst på efteråret, hvor vandet god nok er lidt køligere, men til gengæld klart. Øresund var nærmest blankt og et par lystfiskere fortalte, at der måtte være meget liv derude, de havde lige fanget lidt god aftensmad. Jeg skulle dykke sammen med Lotte på hendes første natdyk. Hun var ivrig og glædede sig meget til denne nye oplevelse, som alle havde snakket så meget om. Vi fik alt udstyret på og foretog et ekstra grundigt makkercheck inden vi, som de første gik i vandet. Efter en kort overfladesvømning, hvor vi så det hele lidt fra oven, gav vi tegn til hinanden om at dykke. Vi "landede" forsigtigt på 2 meters dybde, hvor vi befandt os i et helt nyt univers med ekstrem sigtbarhed (15 til 20 meter). Lotte var så begejstret, at smilehullerne lukkede vand ind i masken. Efter at Lotte havde fået "rettet" ansigtet ud, var vi klar til at svæve rundt i dette dejlige univers. Bunden var nærmest levende under os af ål, ulke, fladfisk, små torsk o.s.v.. Pludselig, der midt i ålegræsset , stod den første kæmpe torsk - den sov! Vi kunne næsten klappe den, men så flyttede den sig, da vi rørte for meget ved den. Vi så et par stykker mere af samme stør- relse, dette er åbenbart et af de steder torskene går til ro. Efter ca. 100 meters svømning kom vi til nogle flotte leraflejringer på op mod en meters højde. Det så ud til, at de var beboelse for ål og store krabber.. Aflejringerne går parallel med kysten og er koncentreret lige ud for "Knud". Vi svævede rundt og beundrede dette specielle landskab, mens ålene og krabberne vågnede op til dåd - de er jo mest aktive om natten som visse andre. Lotte ville se mere, selv om jeg kan

nyde et natdyk næsten på det samme sted hele tiden. Jo længere tid jeg giver fiskene til at vænne sig til min tilstedeværelse, desto mere får jeg at se. Vi svømmede længere ud, hvor sandbunden skifter til mere sand med store sten. Mange gange kan en sandbund være kedelig, men ikke her! Det kan være svært at se fladfiskene om dagen, men om natten kan alle se dem, selv om de forsøger at gemme sig i sandet. Lotte blev næsten helt forskrækket over de store fladfisk, som hun ellers ikke havde lagt mærke til, når hun dykkede. Specielt rundt om stenene er der store muslinger, som vi blev helt betagede af at observere, mens de "sugede" føde til sig. Pludselig blev vores univers forstyret af fremmede lysende væsener, der viste sig at være Alessia og hendes makker Jan. De mindede os om, at vi havde været ude næsten en hel time, så det var på tide at vende næsen mod land. Inden tilbageturen satte vi os på sandbunden og slukkede lygterne. Efter et lille øjeblik, indtil øjnene havde vænnet sig til det "totale" mørke, begyndte et helt festfyrværkeri at vise sig - vi kunne selv være med til at fyre "raketter" af ved at bevæge hånden frem og tilbage i vandet. Endnu engang fyldtes Lottes maske med vand, og oppe land kunne jeg fortælle hende, at det var Morild, små selvlysende organismer, vi havde set. På vej ind måtte vi stoppe et par gange for at nyde den utrolig flotte maritime forestilling, der hele tiden åbenbaredes for os. Vi sluttede dykket med at snorkle det sidste stykke ind, hvor vi på 1 meters dybde så en søane- mone, som jeg fik et par gode billeder af med mit Aquashot kamera. Inde på den dybde er stenene beklædt med flotte røde og grønne farver. Rettet den 15/02-1995. $UVGU$95$ ANDERS CLAUSEN

Sidst rettet af: DykInfo Dato: Ukendt

Billeder (3)

